

BIBLIOTHECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

VINDICIARUM

ADVERSUS
JUSTINI FEBRONII ICTI
DE
ABUSU ET USURPATIONE
SUMMÆ POTESTATIS PONTIFICIÆ
LIBRUM SINGULAREM
LIBER SINGULARIS.

AUCTORE
RR. DD. GREGORIO TRAUTWEIN,
PRÆPOSITO ET ABBATE EXEMPTI COLLEGII S. MICHAEL. ARCHANG. AD
INSULAS WENGENSES CANON. REG. ULMÆ SUEVOR. ELECTO.

PARS PRIMA.

CUI ACCEDIT
NOMENCLATOR FEBRONIANUS &c.

SUPERIORUM PERMISSU.

AUGUSTÆ VIND. & OENIPONTI,
SUMPTIBUS JOSEPHI WOLFF. MDCCLXV.

APPROBATIO CENSORIS.

Doctissimas has Vindicias ut omnibus profint, omnibus
prælo publico communicandas censeo. Augustæ 21.
Aug. 1764.

Imprimatur.

Henricus Sigismundus de Fercher,

SS. Theologiæ Doctor, Ecclesiæ Cathedra-
lis Augustanæ Canonicus Capitularis,
Serenissimi Elect. Palatini, ac Rev. & Ser.
Principis & Episc. Augustani, Landgraviæ
Hassæ, Consiliarius Ecclesiasticus, & Vi-
carius in Spiritualibus Generalis, Deca-
nus Capituli Monheimensis, & Parochus
Civitatis Wembdinganæ.

Franciscus Josephus de Handl,

SS. Theol. Lic. Rev. & Sereniss.
Princ. & Episc. Augustan. Consil.
Eccles. Maj. Pœnit. & Libr. Cens.
nec non Insign. Eccles. Colleg.
ad S. Maur. Canon. & Paroch.

Jo. Georg. Antonii de Vigilibus

Can. Rom. Ultramontani

NOMENCLATOR
FEBRONIANUS

SEU

DISSERTATIO

DE NOMINIBUS,

QUÆ JUSTINO FEBRONIO TRIBUI PER METONYMIAM
POSSUNT.

Pro salutari adversus Febronianum toxicum theriaca.

Quis sit Justinus Febronius, plus quam annicula est & prope-
modum bimula multorum quæstio, neque paucorum sollici-
ta etiam inquisitio. Id mea non refert. Tres, Rutulusve
fuit, Catholicus, Acatholicus, nullo discrimine habetor. Homi-
nem apprehendo, qualem sua prodit scriptio, & loquela manife-
stat. Per hanc autem quid est pavendi nominis, quo compellari
a nobis non mereatur?

In Confusione illa Babylonica memorant Labium populi, di-
vinis consiliis superbe insultantis, unum idemque commune in lin-
guas divisum fuisse septuaginta duas, vindicante Deo sacrilegum fa-
ctum, meditantem opus, cujus apex nubes lacefferet, ipsumque

Part. I.

a

cc3-

VINDICIARUM
LIBRI SINGULARIS
ADVERSUS
JUSTINUM FEBRONIUM ICTUM
DE
ABUSU ET USURPATIONE SUMMÆ
POTESTATIS PONTIFICIÆ.
PARS PRIMA.
DE
ABUSU SUMMÆ POTESTATIS PONTIFICIÆ
TAM IN GENERE, QUAM IN SPECIE.

Epitome totius Partis I.

ARTICULUS I. & singularis, argumentis Febronianis de abusu & usurpatione Pontificia communiter præludens, de *Abstentione*. apud Febron. pag. 109.

ARTICULUS II. De abusibus Ecclesiasticis, præsertim ex Curia Romana prodeuntibus, quos Febronius ait Ecclesiam in ruinam traxisse. Pag. 41 r. seqq.

ARTICULUS III. Abusuum istorum Summa. apud Febronium p. 394. seqq.

ARTICULUS IV. Abusuum istorum specialis recensio. apud Febron. 378. seqq.

Pars I.

A

ARTI-

VINDICIARUM

ADVERSUS

JUSTINI FEBRONII JCTI

DE

ABUSU ET USURPATIONE
SUMMÆ POTESTATIS PONTIFICIÆ
LIBRUM SINGULAREM
LIBER SINGULARIS.

AUCTORE

RR. DD. GREGORIO TRAUTWEIN,

PRÆPOSITO ET ABBATE EXEMPTI COLLEGI S. MICHAELIS ARCHANGELI
AD INSULAS WENGENSES CAN. REG. ULMÆ SUEVOR. CONFIRMATO.

PARS SECUNDA.

CUI ACCEDIT

SYLLOGISMUS ANTIFEBRONIANUS PRAGMATICUS

SIVE

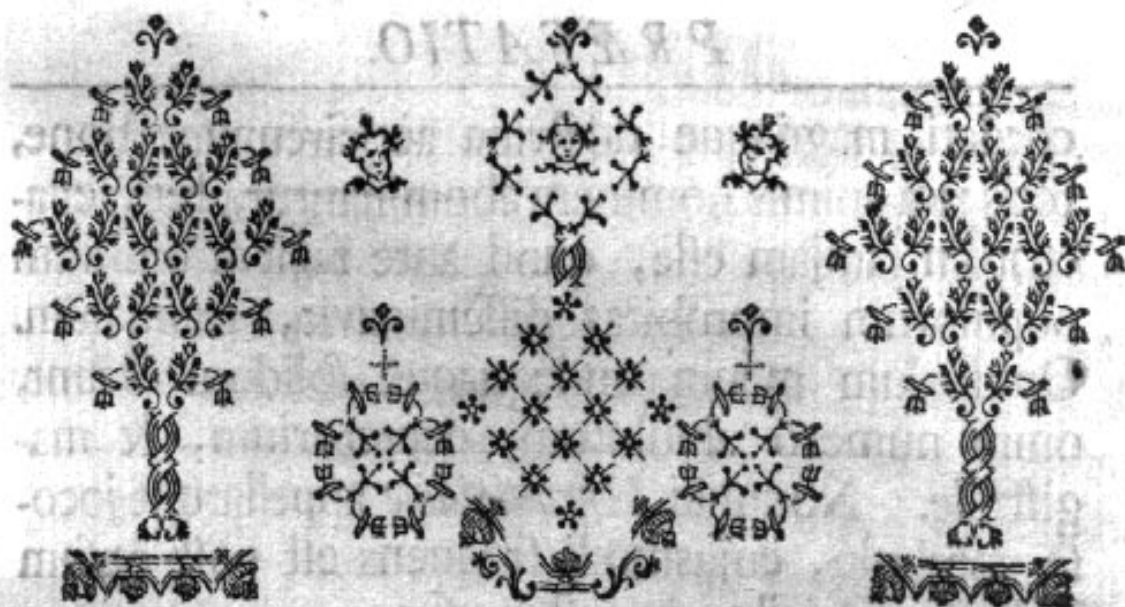
DISSERTATIO DE ISIDORIANA COLLECTIONE DECRETALIUM

RR. PP. ANTE SIRICIUM PAPAM.

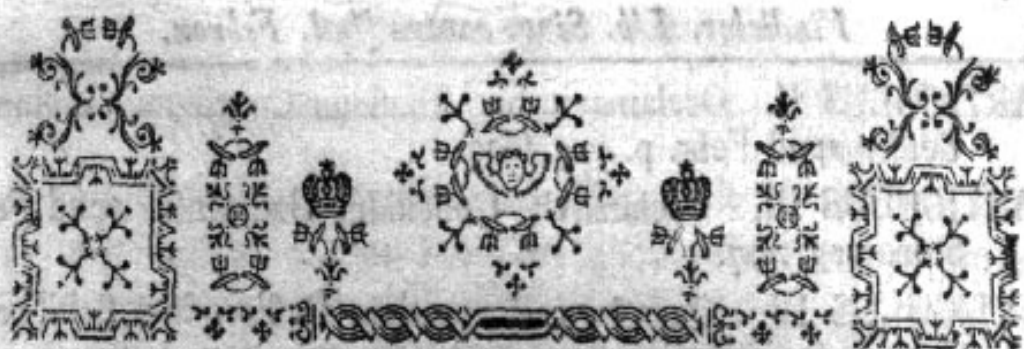
SUPERIORUM PERMISSU.

AUGUSTÆ VIND. & OENIPONTI,
SUMPTIBUS JOSEPHI WOLFF. MDCCLXV.

Ad Lectorem Catholicum PRÆFATIO.

Quod Dei est beneficium, Vindiciarum mearum adversus Febronii Librum singularem Partis I. is fructus huc usque fuit, quem, si etiam in potestate mea fuisset, citra metum optare non debuissim, procurare citra verecundiam non potuissim. Vix dum ante trimestre prelo emerferat, cum passim per Germaniam nostram, multamque Europam jam circumfertur ceu Febronio, Febronianisque ferale, sinceris autem Sedis & Curiae Apostolicæ cultoribus amicum fidus. Permulti, apud quos Febronius haud sane nullo hæctenus numero fuit, viri conspicui,

VINDICIARUM
LIBRI SINGULARIS
ADVERSUS
JUSTINUM FEBRONIUM ICTUM
DE
ABUSU ET USURPATIONE SUMMÆ
POTESTATIS PONTIFICIÆ

PARS SECUNDA.
DE
ABUSU SUMMÆ POTESTATIS PONTIFICIÆ
TAM IN GENERE, QUAM IN SPECIE.

Epitome totius Partis II.

ARTICULUS I. Adversus modernos Abusus Ecclesia semper in generalibus Conciliis reclamavit, & eorum Reformationem quæsit; sed per Romanam Curiam ab optimo Proposito nunquam non impedita fuit. Febron. C. VI. §. 15. pag. 398. seqq. Sic e. g. reclamavit in Concilio Viennensi An. 1311. & Pisano An. 1409. apud Febron. p. 400.

Pars II.

A

ARTI-

Index quorundam Vocabulorum & Materiarum notabilium.

Syllogismus duplex demonstrat præcipuam Basileensium machinationem fuisse, Papam subjugare Concilio etiam certum ac legitimum, eamque machinationem Reformationis zelo fuisse occultatam. 145. ad 150.

U.

Viennense Concilium quomodo contra Abusus Romanos. 16. seqq. an Decretales & statuta in eo sint petentibus Patribus publice in Concilio promulgata. 25. seqq.

Uladislaus creatur a Martino V. Vicarius generalis in temporalibus Papæ ob egregios Græcos ac Orientales ad unionem Ecclesiæ Latinæ reducendi conatus. 109. c.

W.

S. Wilhelmum Archiepiscopum Eboracensem S. Bernardus per errorem & subreptionem vehementer persequitur. 9. b. 11. 12.

Z.

Zabarella Cardinalis an nimius Zelator adversus Romanam Curiam. 44. c. a Gentiano quodam acerbe reprehensus. 44. c. - argumentum pro Curia Romana præbet. 45. b. c. speciatim laudatus a Zelo disciplinæ Ecclesiasticæ. 55. seqq.

S. Zacharias PP. a S. Bonifacio falso arguitur de conniventia corruptelarum. 6. c.

Zelatores, quanquam sanctimonia celebrati facile decipiuntur. 7. a. Zelatores Abusuum Disciplinæ Romanæ &c. nimii. 12. &c. c. Zelatores nimios objicienti respondetur. 43. c. 44. Zelotæ Febroniani in Concilio Constantiensi aliquatenus defenduntur; cæterum ut infamatores Cleri præsertim Germanici reprehenduntur. 47.

